

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Η ΚΥΡΙΑ ΔΕΝ - ΜΕ - ΜΕΛΛΕΙ

‘Η πρώην πλύστρα και μικροπωλήτρια του Στρατεύματος, Στρατηγίνα και Μεγάλη Δούκισσα. Πέσους τίτλους άπένειμε ό Ναπολέον. Το άνένδοτο του θυρωρού. Σε τι μπορεί να χρησιμοποιηθή μία βιβλιοθήκη. «Φτού! να πάρη ό Διάβολος!...» Μητέρα 14 παιδιών. ‘Η Δούκισσα προθυμή να ξαναγίνη πλύστρα! ‘Η πλυνθήσας τών Βουρβένων. ‘Ο εξαδέλφος της πρώην πλύστρας κ.λ.π. κ.λ.π.

Σχετικώς με τη ζωή της στρατηγίνας Λεφέβρ, δούκισσης του Δάντσιγ, της περιφημου Κυρίας-δεν-μέ-μέλλει έχει μεπερθεφεί τόσο ό θρύλος με την πραγματικότητα, ώστε είνε πολύ δύσκολο να ξεχωρίση κανείς την αλήθεια από τό φέμμα και να σχηματίση ακριβή ιδέα για τη μεγάλη αυτή κυρία της πρώτης γαλλικής αυτοκρατορίας.

Ότόσο είνε εξακριβωμένο ότι ή στρατηγίνα Λεφέβρ από τό γάμου της ήταν μία απλή πλύστρα στο Στρατοβούργο. Έκει την γνώρισε ό λοχίας Λεφέβρ, την άγάπησε και την παντρεύτηκε ενώ συγχρόνως έφρονισε να την ποδοθετήση ως μικροπωλήτρια στο σοντάματό του. Μα ή τύχη στάθηκε εξαιρετικά ενοίκιη στο Λεφέβρ, ό οποίος δέν άρχισε να γίνη στρατηγός και κατότι στρατηγίνας. ‘Ο Ναπολέον τον όνόμασε άρχοη και δούχα του Δάντσιγ. Άτός μάλιστα ήταν ό πρώτος τίτλος ευγενείας που άπένειμε ό μέγας αυτοκράτης, ό οποίος έμελλε κατόπι να δημιουργήση ή βσιλείς, 4 πρίγκιπας, 31 δούκας, 388 κόμητας και 1000 βαρόνους. Έτσι ή πρώην πλύστρα, δέν άρχισε να βρεθή μέσα στο Παρίσι, μεγάλη κυρία πιά, σγναΐσσοια στ’ άνάκτορα και στ’ άριστοκρατικότερη σαλόνια όπου διασκέδαζε τούς πάντας με την άγάλεία της και με την άδίσταχη εϋθύμια της.

‘Ο άρχιλαμάρχος του Ναπολέοντος Κονσταν, στα ‘Αλορηνημονεύματά του, αναφέρει πολλά άνένδοτά της, μεταξύ τών όποιων και αυτά που θα σας διηγηθώμε.

Μία μέρα, ή αυτοκράτειρα ‘Ιωσηφίνα, άδιαθείουσα, είχε δώσει έντολή στο θυρωρό τών διαμερισμάτων της, να μην επιτρέψη σε κανένα άπολύτως την είσοδο σ’ αυτά, όταν έξαρνα έφτασε στ’ άνάκτορα ή στρατηγίνα ή οποία σώνει και καλά, ήθελε να δη την αυτοκράτειρα. ‘Ο θυρωρός της μετεβίβασε την έντολή που είχε λάβει, μα αυτή άρχισε να φωνάζη τόσο δυνατά, ώστε ή ‘Ιωσηφίνα άκούγοντας από μέσα τό θρόνηο βγήκε να δη τι συμβαίνει.

Μόλις είδε τη στρατηγίνα Λεφέβρ της έτεινε τα χέρια της και της είπε:

— ‘Ω, έσείς, άγαπητή μου, είστε δεκτή πάντοτε στα διαμερισμάτά μου.

Και την προσάλασε να περάση μέσα. Πριν μνη όμως, ή στρατηγίνα στραμμένη προς τό θυρωρό και του είπε θεαματευτικά, χροπώντας τη γροθιά της άπάνω στην παλάμη της:

— Είδες! είδες πώς μπαίνω έγω μέσα!... Λέν σου πέραςο!...

‘Όταν ό σύζυγός της, της άγόρασε τό μέγαρο της οδού Πουμισονιέρ, τό όποιο σφέεται ως σήμερα, ή στρατηγίνα πήγε να τό επισκεφθή. Μεταξύ τών άλλων της έδειξαν και τη βιβλιοθήκη του σπιτιού, ένα θαυμάσιο έπιπλο από άζαζού σέ στυλ Λουδοβίκου XVI.

— Τι είν’ αυτό; ρώτησε.

— ‘Η βιβλιοθήκη! της απάντησαν.

— Κι’ όλες αυτές οι θέσεις είνε για μιλία;

— Βέβαια!

— Μπιά! Μπιά! ελεπε τότε εκείνη άπορώντας. Τόσο; τοπο; χαμένος; άς είνε... Ούτε στον άντρα μου μένει καθόλου καιρός να διαβάξη, μα ούτε και σε μένα άρέσει τό διαβάσμα!... Τη βιβλιοθήκη αυτή θα την κάνω φρονιτέρα. Έτσι τουλάχιστο θα μιν είνε χρήσιμη...

Και πράγματι, μόλις έγκατεστάθη στο μέγαρο έπεισε να μεταβάλη τη βιβλιοθήκη σε φρονιτέρα...

‘Ο Ναπολέον μετά τό διαζούγιο του με την ‘Ιωσηφίνα και τό γάμο του με τη Μαρία Λουίζα, συνέστησε στη δούκισσα του Δάντσιγ να είνε πιά λεπτή μπρός στη νέα αυτοκράτειρα και να συγκατέ τη γλώσσα της.

— Αλλά, της ελεπε, περνούσαν στον καιρό της ‘Ιωσηφίνας, αλλά μπρός στην χορη του αυτοκράτορος της Αυστρίας δέν θ’ άνεχόδη χαμηλά παράβαση της αούλης; εθιμοτυπίας.

‘Η στρατηγίνα του ύποσχεθηκε ότι θα συμμορφωθή και πράγματι στη πρώτη έσπεριδή που έδδθη στ’ Ανάκτορα όλοι είδαν ότι μιλούσε ελάχιστα. Μά, καθώς άρχισε να πιάξη γούστε με κάποιον άγγελή έκανε κάποιον χοντρό λάθος, έξ αιτίας του όλοιου θα έκανε άσφαλώς τό παιγνίδι της. ‘Ο σωματείτης της της υπεδαξε τό λάθος της κ’ εκείνη, ξεχνώντας την υπόσχεσή της στον αυτοκράτορα, φωνάξε:

— Φτού! να πάρη ό Διάβολος!

‘Ο Ναπολέον, ό οποίος βρισκόταν πίσω της έκεινη τη στιγμή, άρχισε να βήχη άρκετα δυνατά. ‘Η στρατηγίνα στρέφει και ουναντή τό άσθηρό του βλέμμα. Τότε ταραμμένη, φοβισμένη, άρχισε να λέη:

— ‘Όχι!... όχι!... να μην πάρη ό διάβολος!... Να μην πάρη ό διάβολος!...

Άκούγοντάς την να άναίρη έτσι την γάφα της, ούτε ό αυτοκράτωρ, ούτε όλοι οι άλλοι μπορούσαν να κρατήσουν τα γέλια.

Παρ’ όλα αυτά ή στρατηγίνα μας ήταν περίφημη μητέρα και σύζυγος πιστή και άφοσημένη. Άποκίρησε 14 παιδιά, έκ τών οποίων 12 άγόρια. ‘Ο Ναπολέον την άγαπούσε εξαιρετικά και γι’ αυτό της συχοροούσε όλες της τις περιπέτειες και της έβανε ότι χάριη του έητοούσε.

Ένας από τούς γιούς της είχε γίνει άξιωματικός, μα ήταν κακού χαρακτήρος και γι’ αυτό προσένουσε πολλές θλίψεις στους γονείς του. Ένώ δέ ό πατέρας του φρόντιζε να τον τιμορή για να τον συμμορφώση, ή μητέρα του ή όποια τον άγαπούσε εξαιρετικά, φρόντιζε να του χαρίζονται όλες του οι ποιές.

Μετα την καταστροφή του Ναπολέοντος στη Ρωσία και την πρώτη παραίτησή του από τον θρόνο, ό Λεφέβρ ελεπε στη γυναίκα του:

— Πάνε! καθήκανε πια όλα για μιν! Ούτε τιμές τώρα, ούτε μεγαλεία, ίσως μιν κατασχέσουν μάλιστα και την περιουσία μας.

Μά ή στρατηγίνα, που δέν άπελιζότανε ποτε, του απάντησε:

— ‘Ε, τι κανείς έτσι!... Αν μιν κατασχέσουν την περιουσία θ’ άνοιξω ένα παντήριο στο Παρίσι και θα βγαζώμε έτσι τό φρομί μας... ή δουλειά δέν είνε ντροπή!... ούτε και με φοβίζει έμένα...

Όσοσο ό στραταρχής ήταν άπαρηγορητός και την άλλη μέρα έγραψε στο στρατάρχη Σουλτ την ακόλουθη έπιστολή:

‘Όλα καθήκαν πια για μένα. Τίτλοι, περιουσία, τιμές, εθίμοτυπία, όλα μιν ά μου. Ας πέσο πια τίποτι, δέν είνε τίποτι, τό μόνο που θέλω είνε να μ’ άφήσουν ήσυχο. Ας μινού πια να βέβω όποτε άξιωματικός, όποτε στρατιώτης, όλοι πειθώω για μένα.»

‘Η στρατηγίνα, όπως είπαμε, δέν άπελιζόταν εικόλα, και γι’ αυτό μόλις ό Λουδοβίκος 18ος κατέλαβεν τό θρόνο της Γαλλίας, υπέβαλε μια άναφορά, στην όποια του υπενθύμιζε ότι ό σύζυγός της είχε φανη πολλές φορές ενοίκιός προς τους Βουρβόνους και ότι τις παρμονές της Γαλλικής Έπαναστάσεως ό Λεφέβρ, που ήταν άπλος λοχίας άρχοη, είχε σώσει τη ζωή πολλών βασιλοφρονων άξιωματικών κ’ είχε τραυματισθή ματιότα ό ίδιος προστατεύοντας τη βασιλική οικογένεια από τις ελιυθσεις του όχλου. ‘Ολ’ αυτά ήταν αλήθεια, όπως αλήθεια ήταν τό ότι ό Λεφέβρ είχε εικόλωνα τις πριγκήμισσες θέσεις του καρατομηθέντος Λουδοβίκου 16ου να κρατετούσων, και την Έπανασταση, για τη Ρόμη.

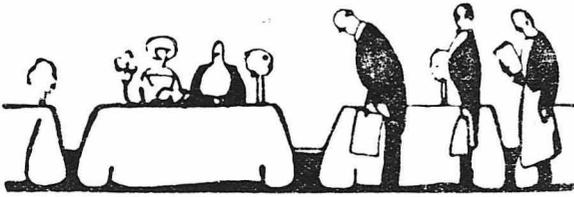
Αλλά έβανε τό Λουδοβίκο 18) να συμπληρήη τό Λεφέβρ και να τον νομιμάση μετά δύο μήνες, όμότιμο της Γαλλίας, τίτλο τόν όποιο διετήρησε και μετά την έπικρατο του Ναπολέοντος, από την Έλβα προσηγήσας στα στρατεύματά του! ‘Ο Ναπολέον ευγνωμονών του άνέθεσε την προεδρία της Βουλής τών όμοτιων. Μετά τόν Βατερλώ και την έξορία του Ναπολέοντος στην ‘Αγία ‘Ελένη, ό επανέβδων και πάλι στο θρόνο του Λουδοβίκου 18ος άπέκλεισε τό Λεφέβρ από την έν λόγω βουλή, προς τιμορίαν του για την προσχώρησή του στον Ναπολέοντα. ‘Ο Λεφέβρ έγραψε τότε στο βασιλέα μια έπιστολή (άνένδοτη μέχρι πρό τριών ετών) στην όποια προσπαθούσε να δικαιολογηθή για τις ύπερισσεις που προσέφερε στον αυτοκράτορα.

‘Η Μεγαλειότης σας, του έγραψε μεταξύ άλλων, δέν θ’ άποκίρηη ποτέ πριγκήμισσο ύπέρσο από μένα. Φιλοδοξούσα να τό άποδείξω αυτό κατά τά γεγονότα του Μαριού. Έπαύθησα κάθε εικόκιο και κατά τις τελευταίες σαμνές άκούη, μετά την απαχώρηση της ‘Υμετέρας Μεγαλειότητος την όποιαν άγροούσα, έρωξα να της προσφέρω τις ύπερισσεις μου. Ποτέ κανείς δέν έξέγραψε είνικωνότερες και θεομότερες είνες από μένα ύπό τη έντιμία της Μεγαλειότητός σας και της ένδύου οικογενείας σας.»

Έτσι, σιγά σιγά, ή βασιλική εϋνοια περιέβαλε και πάλι τό Λε-

‘Η στρατηγίνα Λεφέβρ. (Κυρία Δεν-Με-Μέλλει)

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΣΠΗΛΙΑ

Να μιιά παράξενη ιστορία πού άναστατώσε τελευταίως τήν Άγγλία: Στην κομητεία Έσσεξ, μέσα σέ μιιά σπηλιά κοντά στό Νάιλσγου, ζούσε ένας έρημίτης, ο Τζαίμς Μάσον.

Στήν σπηλιά αυτή είχε καταβύθει ο Μάσον, πρό πενήντα χρόνων, έπειτα από μιιά έρωτική άποτυχία. Η άγαπημένη του τον έγκατέλειψε μιιά μέρα και έφυγε μέ κάποιον Άλλον. Το χτύπημα έδειχνε ήταν τόσο δυνατό γιά τον Τζαίμς Μάσον πού τον έκαμε μιισάνθρωπο. Αποτραβήχθηκε συνεπώς στήν άπόμερη, αυτή σπηλιά, στήν όποία έξερσε δλοκλήρη πενήνταχρονταξία, μακριά από τήν κοινωνία, τρεφόμενος μέ άγρια χόρτα και άγριους καρπούς.

Σε όλο τό διάστημα αυτό τόν διό έτών ελάχιστους ανθρώπους άφησε νά τόν πλησιάσουν. Το πράγμα όμως έμαθεύτηκε και κίνησε τήν περιέργεια μερικόν Άγγλων δημοσιογράφων, οι όποιοι έπερικέμφθηκαν στό έρημιτικό του τόν Μάσον τοδ έπήραν συνάντευση και τήν δημοσίευσαν μαζί μέ τήν βιογραφία του και τίς λεπτομέρειες του άσκητικού του βίου.

Η δημοσίευση της ζωής του προκάλεσε μεγάλη συγκίνηση σ' όλοκλήρη τήν Άγγλία και γιά πολλές μέρες στίς πόλεις και στα χωριά δέν γινόταν λόγος παρά μόνο γιά τον Μάσον.

Μεταξύ τών Άλλων εδιάβασε τήν βιογραφία του και ή παλιά άγάπη του, ή κείνη της άπελπίσας του και τής μιισάνθρωπιας του, ή όποία έσυγκινώθηκε πολύ, μετάνιωσε γιά ότι έκαμε και σηκώθηκε και πήγε στήν σπηλιά του Μάσον.

Όταν τήν αντίκρισε έκείνος, έπειτα, από πενήντα χρόνια άρχισε νά κλάη. Τα άσπρα μαλλιά της και οι ρυτίδες του προσώπου της δέν είχαν καμμία σημασία γ' αυτόν. Έπασε στήν άγκαλιά της και από τήν ήμερα έκείνη δέν έχώρησαν.

Κατέβηκαν στό κοντινό χωριό και τόρα ζουν έκεί ετυχεσίμενοι απολαμρώνοντας, έτσι και άργά, τήν ετύχια της ασπρομαλλούσας άγάπης των Ι...

φέβο, ο όποιος έγινε δεκτός και στο παλάτι. Όστόσο, μόλις τό 1810, τοδ ξανάδωσαν τόν τίτλο του όμοίμου. Ο βασιλεύς στέλοντάς του τήν επιστολήν της όνομασίας του τόν αποκαλούσε κατά τήν αυλική συνήθεια : «Έξάδελφί μου !» επειδή ο Λεφέβρ ήταν στραταρχής και δούξ. Τήν άλλη μέρα, όπως τό άπαιτούσε ή ένδομοτυπία, ή στραταρχία πήγε στα άνάκτορα γιά νά ευχαριστήσθ τόν βασιλέα.

Ο Λουδοβίκος 18ος επειδή ήταν πολύ παχύς και είχε τά πόδια του πρησμένα και δέ μπορούσε νά περπατήσει, καθόταν: σέ μιια κενή πολυθρόνα τήν όποιαν έσυραν δυο θαλαμηπόλοι. Περνούσε έτσι μιια μρας άπ' όλους τούς έπισήμους απευθύνοντας στόν καθένα από μιιά ευχάριστη χουβέντα. Όταν έφτασε μιρας στη στραταρχία, ο μονάρχης τήν έρώτησε γιά τήν υγεία της. Τότε έκείνη του άπάντησε.

— Είμαι πολύ καλά, έ ξ α δ ε λ φ έ μ ο υ, σās ευχαριστώ. Είστε πολύ καλός...

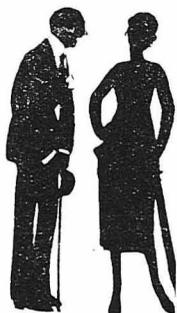
Καθός τήν άκουσαν οι παριεταίμενοι ν' αποκαλεί το βασιλέα «έξάδελφί της», δέν μπόρεσαν νά κρατηθούν τά γέλια. Ο βασιλεύς, γιά νά μη γελάσθ κι' αυτός ειπε στους ύπηρέτες πού έσυραν τή πολυθρόνα του :

— Γραβάτε ! Γραβάτε !

Τότε ή στραταρχία χωρίς νά τά χάσθ ειπε : — Μά τί γελάτε ; ... Άφού ο ίδιος ο βασιλεύς αποκαλεί το Λεφέβρ έξάδελφί του, φυσικά είμαι κι' εγώ έξάδελφί του ή... ο διάβολος νά μέ πάσθ !..

Όστόσο το άνακτορικό περιβάλλον δέν ήταν τό ίδιο όπως στήν εποχή της Ισομρίας κι' άνομα της Μαρίας Λουίζας. Οι μεγάλες κυρίες της βλοκείας έφερόντο περιφρονητικά πρός τήν πρηνή πλύστρα και τήν κοροΐδευαν. Γι' αυτό κι' έκείνη απέφευγε νά πηγαίνθ στ' άνάκτορα κι' έμενε στο σπίτι της, όπου θυμόταν μέ νοσταλγία τήν ένδοξο περίοδο του Μ. Ναπολέοντος. Έντομεταξύ ο Λεφέβρ προσεβλήθη από όδροπικία και πέθανε τό 1821. Η γυναίκα του σ' όλο τό διάστημα της αρρώστιας του του παραστάθηκε μέ τήν μεγαλειότερη άφροσύνη, σάν άληθινή μητέρα. Έκείνη πέθανε μετά 15 χρόνια.

Παρ' όλη τήν άφέλειά της, στήν όποία χροστει και τόνομα «Κυρία δέν μέ μέλλει», ή στραταρχία Λεφέβρ ήταν ένας τύπος ένδιαφέρων και συμπάθηστος. Η καλωσύνη της πρός τούς πάντας ήταν άπληρη. Ός σύς τους στάθηκε ύπόδειγμα και ως μητέρα ύπέρθε μοναδική.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΥΡΤΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΧΟΡΕΥΕΤΑΙ ΘΛΙΒΕΡΑ ΜΕ ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

...Στου ύπνου τά παλάτια—άχ ! πεθαμένα μάτια... κι' έσύ βομβό πού μύρσαι δοξάρι !

Μέσ' στα ρημογαλάσματα του ξεχασμένου κάστρου πλανιέται τό φεγγάρι..

Λιαβαίνει σάλες ήσικτες και μαριασμένες σάλες άρροκατβαίνει, σέρονοντας πέλα από σιγή και θλίψην ύφασμένα...

...Στου ύπνου τά παλάτια... Άχ ! μάτια πεθαμένα... Συπνοούν οι ήσικτοι οι βαρσοί μέ τά μεγάλα άγκάθια... Συπνοούν θαμνοκαλήματα και πάλι σβουόν στα βάθια... Συπνοούν λιθάρια και κυλοούν στ' άξέπνητα σκατάδια Και βαρσοιαχούν σά βογκάη από μουγγά πηγάδια..

... Ό τρισβαδο έσύ πού μύρσαι δοξάρι ! Και πάλι τό φεγγάρι

Τις σάλες άνεβαίνει, σ' ένα μπαλαζόνι βγαίνει... πέφτει στο άσπρο μάρμαρο, πέφτει σά χιονί... άχ ! τί τό χιονί λυώνει !..

Ήτανε μιιά φορά στο μάρμαρο πσρένα ζωποια στήθια (χιονί ! χιονί !)

σάν έσουβεν ή ρήγισσα τ' όμο άγόρι νά ιδθ τ' αγαπημένο σζοτομένο...

Ήτανε στο μάρμαρο.. από τών μαλλιών της τό χουσό μεταξί χρομασίμενη.. και άργησε νά ξερνησή...

... Άχ ! πεθαμένα μάτια στοδ ύπνου τά παλάτια... κι' έσύ του πούου άζοιμιστο πού μύρσαι δοξάρι ! Μέσ' στα ρημογαλάσματα του ξεχασμένου κάστρου πλανιέται τό φεγγάρι...

ολόβορβο και άπέλειδο σά μιιά ψυχή πού δέρονται μονάχη, σά μιιά ψυχή πού από τόν τάφο βγήκε πονεμένη και κάτι ψάξει...

(.Όργανά Τραγούδια.)

K. Χρηστομάνος

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Η ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

Έχετε τήν περιέργεια νά μάθετε ποιά ώρα δειπνούσαν άλλοτε στο Παρίσι ; Ένα γαλλικό περιοδικό, δημοσίευσε τελευταίως μιια πολύ περίεργη στατιστική σχετικώς. Ίδου λοιπόν τί προζάπτει έξ' αυτής :

Στην εποχή της Γαλλικής Έπαναστάσεως και του Ναπολέοντος οι παρινοί δειπνούσαν το βράδυ, πολύ ένωρίς και έντελώς λιτά μετά δέ το θέατρο έσουπαρίζαν. Σημειώστε ότι ή θεατρική παραστάσεις άρχίζαν τότε κατά τίς έξη και τελειώναν στίς έννιά. Συνεπώς οι παρινοί δειπνούσαν μεταξύ 5—6. Λίγα χρόνια άργότερα, μετά τήν παλινόρθωση, το δειπνόν σερβιριζόταν κάπως άργότερα : Στίς έξήμισθ δηλαδή. Τήν εποχή δέ της Βας Αυτοκρατορίας (Ναπολέοντος του Γ') οι παρινοί έγιναν άζομη πλό... ξενυχτηδες : δειπνούσαν δηλαδή, στίς 7.

Η ταζτική αυτή διήρκεσεν επί κάμποσα χρόνια. Ο Θιέρσο, ο Μακ-Μαόν, ο Γζοβύ, έδιναν τά έπίσημα δείπνα τους στίς 7. Ο μετέπειτα πρόεδρος της Γαλλ. Δημοκρατίας Καρνό, έδειπνούσε στίς 7 1/2. Ο Λουμπε και ο Φαλλιέρ στίς 8 παρά 1/4. Από τούς συγχρόνους, ο Πουανζαδ έδειπνε στίς 8 1/4. Και ο Μιλλεράν, στίς... 9 παρά 1/4.

Ο Άλφρέδος ντε Μυσσέ, πού έθεωρείτο ο μεγαλυτέρος διανθής της εποχής του, έγευμάτιζε, ταζιζοτατα, στίς ένδεκα ! Στην εποχή μας δέ, το «Καφφέ ντε Παρί», πού θεσφισται ως ένα από τά πιο σί κ ρεστωράν του συγχρόνου Παρισίου, δέν γεμίζει τελατεία παρά μόλις κατά τίς 2-4 μ. μεσονύχτιον !

Όσο πάει, λοιπόν ή άνθρωποσύνη, γευματίζει και δειπνεί πεύ άργά. Έάν ή κατάστασις αυτή εξακολουθήσθ, δέν θά εινε περίεργον ύστερ από λίγα χρόνια οι άνθρωποι νά γευματίζουν μέν κατά τίς ... 7 το βράδυ, και νά δειπνοούν... τό μεσημέρι !..

